Droga krzyżowa: Nabożeństwo *drogi krzyżowej* miało za zadanie przypomnieć ludowi o cenie życia jaką zapłacił Jezus dokonując naszego odkupienia. Sytuacja XII-wiecznej Europy, która w wyniku wypraw krzyżowych dopiero co zdobyła Jerozolimę, dała możliwość udania się do samej Jerozolimy, aby przejść szlakiem krzyżowej męki Jezusa i w ten sposób odwdzięczyć się Bogu, prosząc o wybaczenie za grzechy własnego życia lub bliskich. Nie wszystkich jednak było stać by się tam udać, szczególnie poszkodowany był tu ubogi lud wierny. Franciszkanie wyszli im na pomoc tworząc tzw. drogi krzyżowe, początkowo w pobliskich miejscach pątniczych, do których udawano się podczas szczególnych uroczystości, a później w samych parafiach.

W oparciu o Pismo św. utworzono 14 (czasem 15) stacji drogi krzyżowej, wspominając podczas każdej z nich ważniejsze momenty z drogi krzyżowej Jezusa. Mamy tu więc przygotowanie się Jezusa do męki, biczowanie, niesłuszne oskarżenie, spotkanie z Matką i innymi ludźmi, jego upadki pod ciężarem krzyża, obnażenie z szat, samo ukrzyżowanie, agonię i złożenie do grobu. Czasami na końcu dodawano stację pustego grobu, czyli zmartwychwstania Chrystusa, by samo nabożeństwo nie przyjęło charakteru deprymującego, ukazując szczęśliwy koniec i owoc tej męki. Wszystkie te stacje były szkicowane, rysowane, malowane, ryte lub rzeźbione na pergaminie, papierze, płótnie, drewnie, miedzi czy innym dostępnym materiale i umieszczone w obejściach kościoła a z czasem w samych Kościołach. Podczas poszczególnych stacji nie tylko rozważano konkretne momenty z drogi krzyżowej, ale także odnoszono je do aktualnego życia i sytuacji. W tej postaci celebrujemy dziś drogę krzyżową w naszych kościołach w każdy piątek Wielkiego Postu, jako że Jezus umierał właśnie w Wielki Piątek.

Gorzkie żale: Nabożeństwo *gorzkich żali* ma trochę krótszą historię (XVII/XVIII w. krzewione przez bractwo św. Rocha i misjonarzy św. Wincentego a Paulo) i zawężony zakres oddziaływania ograniczony do terenów dawnej i dzisiejszej Polski, chociaż przez Polonię dociera również poza granice naszego kraju. Choć jego przeznaczenie i sposób działania są podobne: pobudzić lud wierny do miłości Boga, nawrócenia i dzieł miłosierdzia, to jednak forma jest inna. Korzysta się tu przede wszystkim z pasyjnej (gorzkiej) pieśni ludowej, które lud znał na pamięć i które odśpiewywał na klęcząco przed wystawionym Najświętszym Sakramentem podczas specjalnego niedzielnego nabożeństwa, w miejsce odmawianych z reguły w tym czasie nieszporów, czyli wieczornych modlitw psalmami. W ten sposób widzi się przedmiot miłości (Jezusa ukrytego w Najświętszej Hostii) i wdzięcznie rozważa się Jego gorzką mękę w trzech etapach, zależnie od przypadającej niedzieli Wielkiego Postu: przygotowanie Jezusa na śmierć: modlitwa Jezusa w Ogrójcu aż do niesłusznego oskarżenia przed sądem; okrutna męka: oskarżenie przed sądem aż do cierniem ukoronowania; sama śmierć na krzyżu. Nabożeństwo ma trzy elementy: najpierw śpiewa się pieśń na rozgrzanie (pobudzenie) serca do miłości Jezusa (tzw. pobudka), odsłaniając samą treść rozmyślania; później w śpiewie sama dusza rozważa straszny los Jezusa przechodzącego swój etap męki (tzw. lament duszy); wreszcie towarzyszy się Maryi w jej bólu z powodu tej mки (tzw. rozmowa duszy z MatkĤ Bolesną). Z reguły dochodzi jeszcze kazanie kapłana lub diakona uwypuklające jakiś element odśpiewanego dramatu, by ukazać jego ciągłą żywotność i aktualność dla współczesnego pokolenia. Cały czas uczestnik nabożeństwa czuje się włączony w dramat i atmosferę męki, przechodząc poszczególne jej etapy, już to z Jezusem, już to z Maryją.

Owoce duchowe: Droga krzyżowa i Gorzkie żale stały się w ten sposób niezastąpionymi nabożeństwami wielkopostnymi pozwalającymi wiernym pobudzić ich serca do żalu i nawrócenia oraz do miłosnej wdzięczności za dar odkupienia Chrystusa. Jeśli uważasz, że te formy są zbyt proste i naiwne (choć jest w tym trochę prawdy, stosują one bowiem staropolski archaiczny język i odzwierciedlają mentalność ludową), to jednak poza szybko przemijalnymi klatkami filmu czy przedstawieniem teatralnym na ten temat (np. *Pasja* M. Gibsona), nie ma dziś lepszych form przeżywania Męki Pańskiej i przygotowania się do przeżywania świąt wielkanocnych. Ponadto film i teatr nie jest nabożeństwem dającym moc żywszego uczestnictwa, jest to raczej show, w którym czujemy się biernymi odbiorcami.

Wspomniane nabożeństwa wielkopostne są częstsze (w każdy piątek i niedzielę) i mają miejsce w Kościele, co daje im dodatkowy atut powagi, skupienia i modlitwy. Trudno dziś w naszej dobie znaleźć skuteczniejsze formy przygotowania do świąt wielkanocnych.

NIEPOKALANA ZE WZGÓRZA WIGIERSKIEGO

BIULETYN INFORMACYJNY PARAFII P.W. NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP
W WIGRACH I WIGIERSKIEGO AREOPAGU NOWEJ EWANGELIZACJI

NR 220 **7 Lutego 2016 r.**

V NIEDZIELA ZWYKŁA

W tę ostatnią karnawałową niedzielę słyszymy w Ewangelii słowa o cudownym połowie ryb i powołaniu Szymona. Są one wezwaniem dla nas, gdyż Pan Jezus i nas powołuje, byśmy stawali się rybakami ludzi – tymi, którzy innych przyprowadzą do Chrystusa i Kościoła. Rozpoczynający się dzisiaj 49. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, a w środę czas Wielkiego Postu, niech zaowocują dobrymi postanowieniami i ich wierną realizacją.

Środa Popielcowa to dzień postu ścisłego obowiązującego wiernych między 18. a rozpoczęciem 60. roku życia (post polega na wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych oraz na spożyciu jednego posiłku do syta oraz dwóch skromnych posiłków w ciągu dnia). Osoby starsze i nieco młodsze (które ukończyły 14 lat) są zobowiązane tego dnia do wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. Pamiętajmy, że rozpoczynający się okres wielkopostny to tzw. czas zakazany, okres pokutny w Kościele. Powstrzymajmy się więc od hucznych zabaw, tańców i dyskotek.

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Iz 6,1-2a.3-8 *Powołanie Proroka*

1 Kor 15,1-11 *Świadectwo Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa*

Łk 5,1-11 *Zostawili wszystko i poszli za Jezusem*

Dzisiejsza liturgia słowa dotyka problemu wybrania człowieka przez Pana Boga i przeznaczenia go do szczególnych zadań. W Starym Testamencie takimi osobami byli prorocy. O jednym z takich powołań powie nam dziś prorok Izajasz. Osobami wybranymi byli także Apostołowie, którzy doświadczywszy Bożej łaski, „zostawili wszystko i poszli za Jezusem”. Taką osobą był również Święty Paweł. Konsekwentnie i z wielkim przekonaniem potrafił dawać świadectwo o Jezusie. Słuchając dziś słowa Bożego, musimy sobie uświadomić, że każdy z nas jest również wezwany do bycia prorokiem, apostołem i świadkiem Jezusa. Historie, które dziś usłyszymy, nie są tylko jednorazowymi wydarzeniami, ale powtarzają się w naszym życiu. Trzeba tylko otworzyć się na łaskę Boga.

KALENDARIUM LITURGICZNE

07.02. – Niedziela
V Niedziela Zwykła. 49 Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu.
08.02. – Poniedziałek
Dzień powszedni.
09.02. – Wtorek
Dzień powszedni.
10.02. – Środa
Środa Popielcowa. Początek Wielkiego Postu.
11.02. – Czwartek
Wspomnienie NMP z Lourdes. Światowy Dzień Chorego.
12.02. – Piątek
Dzień powszedni.
13.02. – Sobota
Dzień powszedni.
14.02. – Niedziela
I Niedziela Wielkiego Postu.

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

NIEDZIELA 7 Lutego
9:00 – O Boże błogosławieństwo dla Barbary Dzienisiewicz z okazji 60 urodzin i Anny Jabłońskiej z okazji 90 urodzin.
11:30 – Za śp. Michalina, Franciszek, Henryk i Krystyna Żyndów.
11:30 – Za śp. Teresa Tabas (2r.śm), o spokój duszy.
13:30 - Za śp. Zdzisław Świacki.

PONIEDZIAŁEK 8 Lutego
12:30 – Msza św. pogrzebowa za śp. Janinę Wasilewską.
18:00 – Za śp. Telesfor Tomaszewski.
18:30 – O Boże błogosławieństwo dla Mariana i Józefa z rodziny Ćwiklińskich.

WTOREK 9 Lutego
18:30 – O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Stanisława Moroz z okazji 85 urodzin.

ŚRODA 10 Lutego
11:30 – Intencja wolna.
18:30 – Za śp. Henryka Puza, Czesław i Teresa (od Członków Kółka Różańcowego z Piertań i Tartaku).

CZWARTEK 11 Lutego
11:30 – Za śp. Zenon Zieliński (10 mieś. po śmierci).
18:30 – W intencji chorych.

PIĄTEK 12 Lutego
18:30 – Intencja wolna.

SOBOTA 13 Lutego
18:00 – Za śp. Czesława, Feliks, Mieczysław i zmarłych z rodziny Dzienisiewicz i Turynowicz.
18:30 – O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Kacpra Wasilewskiego z okazji 1 urodzin.

NIEDZIELA 14 Lutego
9:00 – Za śp. Marianna Jadwiga Świacka (2 mieś. po śmierci).
11:30 – Za śp. Stanisław, Apolonia i Aleksander Omilianowiczów.
11:30 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Anny i Wacława Krankowskich w 45 rocznicę ślubu.
13:30 - Za śp. Jan Cichocki (7r.śm.).

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dziś ofiary składane na tacę są przeznaczone na potrzeby WSD w Ełku.
2. Spotkania dla dzieci przygotowujących się do I Komunii św. w niedzielę po Mszy św. o godz. 11:30..
3. W tym tygodniu Środą Popielcową rozpoczyna się okres Wielkiego Postu (okres 40 dni przygotowania paschalnego). Przypominamy, że w Środę Popielcową *obowiązuje post ścisły. Msze św. w tym dniu będą sprawowane o godz. 11:30 i 18:30. Podczas Mszy św. poświęcenie popiołu i posyp*anie pokutne.
4. *Od Środy Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu będziemy przeżywali w Kościele Kwartalne dni modlitw o ducha pokuty i trzeźwość narodu.*
5. W czwartek 11 lutego we wspomnienie *NMP z Lourdes obchodzimy Światowy Dzień Chorego. Msze św.* z Sakramentem Chorych w tym dniu o godz. 11:30 i 18:30.
6. *Nabożeństwo Drogi Krzyżowej będzie* sprawowane przez okres Wielkiego Postu *w każdy piątek o godz. 18:00..*
7. *Na nabożeństwo Gorzkich Żali zapraszamy w każdą niedzielę WP po Mszy św. o godz. 9*:00..
8. *W Kaplicy Adoracji w Kościele Adoracja Najświętszego Sakramentu w* dniu dzisiejszym do godz. 15:00.

ZAPOWIEDZI

Sakrament Małżeństwa mają zamiar zawrzeć:
Robert Namiotło, stanu wolnego, zamieszkały: Suwałki, ul. 30 – Lecia PRL, ***parafia Św. Ap. Piotra i Pawła w Suwałkach i Lidia Janczulewicz, stanu wolnego, zamieszkała: Tartak, parafia*** Tutejsza.
Zapowiedź II.
Kto by wiedział o przeszkodach istniejących między wymienionymi, proszony jest o powiadomienie kancelarii parafialnej.

POGRZEBY

*Pamięci modlit*ewnej parafian polecamy *zmarłą w minionym tygodniu:*

Śp.
Janinę Wasilewską

Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w dniu 8 lutego (poniedziałek) o godz. 12:30. Rodzinie i przyjaciołom zmarłej składamy wyrazy współczucia.

Nabożeństwa wielkopostne

Wraz ze Środą Popielcową weszliśmy w okres Wielkiego Postu. W kościołach rozlegają się nawoływania do jak najczęstszego uczestnictwa w praktykach wielkopostnych, by można na sobie doznawać owoców zbawczych wynikających z męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrys*tusa. Chodzi tu głównie o uwolnienie się od* grzechu i uzyskanie spokoju serca, a przez to *wspomożenie tych, którzy czują się jeszcze zniewoleni, w tym dusze w czyśćcu cierpiące. Taki jest właśnie główny cel wszelkich praktyk wielkopostnych. Wymaga to chęci nawrócenia i przylgnięcia sercem do samego Boga. Drogą jest tylko i wyłącznie Jezus Chrystus. Jego miłość wyrażona w postawie męki i śmierci na krzyżu ma być dla nas pierwszorzędnym bodźcem nawrócenia. Dlatego w Wielkim Poście podkreśla się szczególnie te praktyki, które podkreślają właśnie ten aspekt Jego miłości; tym samym mają one pobudzić naszą miłość i dziękczynny powrót do Boga. Praktyka kościoła wyrobiła w swej długiej historii dwie formy pobożności wielkopostnej: Drogi krzyżowej i Gorzkich żali.* Ob*ydwie formy mają charakter pobożności ludowej od początku krzewionej z powodzeniem przez prosty lud wierny. Oddziaływanie tych praktyk wydawało się bardzo skuteczne, tym bardziej że dawniej prosty lud z reguły nie umiał pisać i czytać, więc nabożeństwa te posługując się obrazami (stacjami drogi krzyżowej) i krótkimi pieśniami ludowymi (znanymi na pamięć) służyły jako silny bodziec poruszający uczucia, a przez nie całą duszę do nawrócenia, miłości Boga i licznych dzieł miłosierdzia. Pierwsza forma, drogi* krz*yżowej, jest dziś bardziej powszechna, tzn. znana w całym kościele, druga raczej charakterystyczna dla terenów Polski, związana z pobożnością polską. Idea pobożności ludowej związanej mocno z działaniem na uczucia ludzkie powstała w XII w. w środowisku cys*terskim, a *później przeszła swoją praktyczną próbę wraz z rozprzestrzenianiem się w XIII*-wiecznej Europie *zakonów żebraczych: franciszkanów i dominikanów i ich nowymi formami ewangelizacyjnymi. Szczególnie ci pierwsi zasłynęli z* rewolucyjnych jak na owe czasy form *dotarcia z ewangelią do prostego ludu poprzez stosowanie ludowego języka, posługiwanie się ich mentalnością i stylem. Tak powstały np. szopki bożonarodzeniowe, jasełka, stacje drogi krzyżowej, czy pieśni ludowe.*